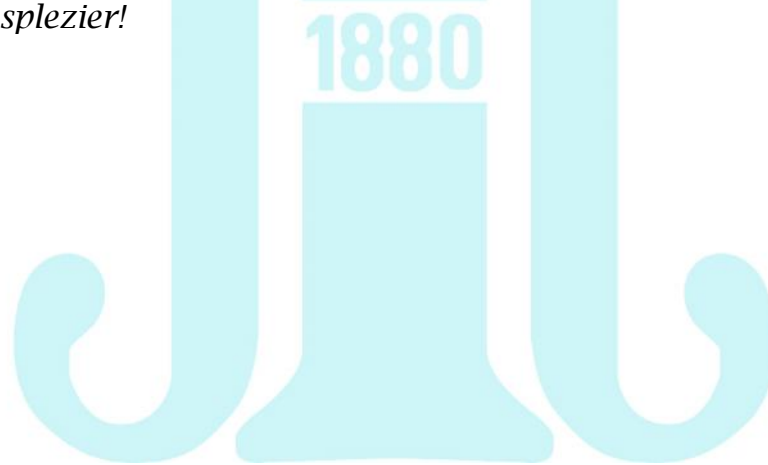

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ALFIE'S DROOM

Smartact voor 6 december
Een Sinterklaasvertelling

1880
door

Roger Arteel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2006
Nr.2926

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>ALFIE'S DROOM</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>ROGER ARTEEL</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>

Wettelijk depot D/2006/0220/034
ISBN-10 90-385-0965-0
ISBN-13 978-90-385-09655

© 2006 Toneelfonds J. Janssens/
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGE

(1 dame of 1 heer)

ACTEUR/ACTRICE

INLEIDING

Smartact voor 6 december.

Smart: een sterk, ongeduldig verlangen, zoals in: met smart op iets of iemand wachten, naar

iets uitzien; act:
toneelterm uit het Engels: een
nummertje; smartact: een
nummertje over onvervuld
verlangen;

6 december: naamdag van de katholieke heilige Nicolaas (4de eeuw), waarop in zijn naam in bepaalde landen kinderen met geschenken worden bedacht.

(De acteur (actrice) komt aarzelend op de lege scène. Hij kijkt onwennig om zich heen. Hij zoekt ogensteun of doet toch alsof hij aanmoediging zoekt bij iemand die wellicht ergens in de coulissen staat. Tenslotte komt hij resoluut naar voor. Hij heeft een oud schriftje bij, waaruit hij zal vertellen en dat hij de hele tijd ietwat zenuwachtig vasthoudt terwijl hij er af en toe eventjes in kijkt.)

ACTEUR/ACTRICE : Sorry... ja, sorry.

Dit is een oud, zeer oud verhaal en ook nog altijd een droevig verhaal. Eigenlijk zou ik het jullie niet moeten vertellen. Weinig mensen houden toch van een droevig verhaal? Helemaal geen happy end in dit verhaal... En nog minder mensen willen een oud verhaal horen. Niemand wil herinnerd worden aan de oude tijd, aan vroeger, en zeker willen kinderen en tieners dat niet.

Vroeger, dat staat zo in de boekjes, was een donkere tijd. Veel oorlog, miserie, afzien en slavernij en vooral heel veel armoede. Ja, dat was zo, vroeger. En dat is er nu allemaal niet meer, tenminste niet hier, niet bij mij en niet bij jullie, enfin... niet bij ons. Of... vergis ik me? Misschien doe ik dit verhaal beter toch maar. Als een soort test. Even nagaan of jullie na afloop toch niet een beetje aangegrepen en wellicht toch ook niet een beetje blij zullen zijn, dat je door dit verhaal opeens weer aan iemand denkt die je vergeten was of aan iets waarvan je dacht dat het hier niet meer bestond.

Ja? Daar gaan we dan.

Er was eens een doodgewone sinterklaas. Hij was uit doodgewone marsepein gemaakt en lag, net als zoveel andere sinten, in het uitstalraam te wachten op de dag dat de echte Sinterklaas hem kwam halen om hem aan één of ander braaf kind cadeau te doen.

Iedere morgen, middag en avond drumden de kinderen die naar school of naar

huis gingen hun neusjes plat tegen het kille vensterglas van de bakkerij waar al die sinten zo aantrekkelijk te kijk lagen. En de ene jongen wou deze, en de andere gene; en de meisjes hadden toch liever een pop, en iedereen wist wat, iedereen, uitgenomen de kleine Alfie.

En waarom zei de kleine Alfie niets? Omdat mama gezegd had, dat... dat Sinterklaas bij arme mensen nooit binnenkwam en dat arme kinderen maar niets moesten wensen.

En toen werd het de vijfde december. Wat hadden de kinderen het druk! Er werden klompen, pantoffels, mandjes, klaargezet. Er werden brieven geschreven vol vurige verlangens. Maar Alfie had enkel wat wortelen voor het ezeltje en... enne... een sigaar voor Zwarte Piet. Die had hij gisteren nog opgeraapt. Ze had een mooi goudgeel bandje. Hij wou ze met nieuwjaar zijn papa cadeau doen. Maar nu dacht hij er aan dat hij ze beter... "Mama, rookt Zwarte Piet?"

"Nee, m'n jongen, wat denk je! Laat ze toch maar liggen, dan ziet hij tenminste dat je het goed bedoelt".

Terwijl de hele wereld druk in de weer is om de komst van de Sint voor te bereiden, staat Alfie met zijn koude neusje tegen de klamme winkelruit gedrukt en kijkt naar de marsepeinen sinten die, bewust van wat van hen zal worden gevraagd, te pronken liggen. En wellicht omdat Alfie hier alleen staat, begint hij te praten, halffluid, tegen de sinten achter het glas. Dat hebben de sinten nu nog nooit gehoord, een jongentje dat hen toespreekt! Al gauw echter hebben ze er genoeg van en uit pretentie laten ze hun oren en ogen vol marsepein lopen en blijven ze doof en blind liggen staren.

Maar het jongentje dringt aan, en het wordt reeds laat, want de halve schijf van de maan komt boven de daken piepen. In de bakkerswinkel wordt alles in grote korven ingepakt. Straks komt Sinterklaas alles halen en begint zijn wereldreis.